

Geroepen om...

Vorige week zat ik twee keer een uur in de auto met Johan en Tanja. We gingen samen naar een vergadering van Rafael Nederland.

En onderweg spraken we over vele onderwerpen. Eén van de onderwerpen die voorbij kwam was het onderwerp 'roeping'. Het was een leuk gesprek. Achteraf heb ik er nog veel over nagedacht.

Als je over roeping nadenkt dan komen, bij mij althans, meteen de Bijbelse verhalen in gedachten. *De roeping van Mozes. Daar heb ik in de loop van de jaren meerdere keren over gepreekt.* Of de roeping van Jozua. Of van Samuel, van David, van Jesaja enz.

Het begrip 'roeping' wordt dan meteen erg groot en zwaar. En ook een beetje exclusief. *(Er altijd maar één persoon geroepen en de rest werd niet geroepen).* Deze soort roeping is niet het soort roeping waar ik vanochtend over wil spreken.

Ik wil spreken over het soort roeping dat voor jou en voor mij geldt. Voor de gewone man of vrouw. Dat is het soort roeping waar vooral de apostel Paulus in zijn brieven over sprak.

Ik wil beginnen met een aantal teksten te lezen, allemaal vanuit de brieven van Paulus. En we weten, Paulus is degene die het evangelie in de eerste eeuw buiten Israël verspreid heeft. En waar hij kwam, daar verkondigde hij het goede nieuws van Jezus. En waar hij kwam stichtte hij ook gemeenten (kerken). En aan die gemeenten schreef hij soms brieven. *En een aantal van die brieven maken nu deel uit van de canon, van de verzameling boeken die wij Bijbel noemen.*

Romeinen 1

7Aan allen in Rome, geliefden van God, geroepen om zijn heiligen te zijn. Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus.

1 Korintiërs 1

2Aan de gemeente van God in Korinte, geheiligd in Christus Jezus en geroepen om Gods heiligen te zijn, en aan allen die de naam van onze Heer Jezus Christus aanroepen, waar dan ook, bij hen en bij ons.

...

9God, door wie u geroepen bent om één te zijn met zijn Zoon Jezus Christus, onze Heer, is trouw.

1 Korintiërs 7

Bedenk echter dat u door God geroepen bent om in vrede te leven.

Galaten 5

13Broeders en zusters, u bent geroepen om vrij te zijn. Misbruik die vrijheid niet om uw aardse begeerten vrij spel te geven, maar dien elkaar in liefde, 14want de hele wet is vervuld in één uitspraak: 'Heb uw naaste lief als uzelf.'

Kolossenzen 3:15

15Laat de vrede van Christus heersen in uw hart, want daartoe bent u geroepen als de leden van één lichaam.

En niet alleen Paulus, ook de apostel Petrus schrijft over 'geroepen zijn'.

1Petrus 3

9Vergeld geen kwaad met kwaad, en als u wordt uitgescholden, scheld dan niet terug; zegen juist, opdat u ook zelf zegen ontvangt, want daartoe bent u geroepen.

Even herhalen, wij, als gelovigen die leven ná de komst van Jezus, wij zijn, volgens Paulus en Petrus, geroepen om:

- Gods heiligen te zijn
- één te zijn met Jezus Christus
- in vrede te leven
- om vrij te zijn
- de vrede van Christus te laten heersen in ons hart
- te zegenen (niet kwaad met kwaad vergelden)

Hiertoe zijn wij geroepen. Dit is waar ons leven om draait. Alles wat wij meemaken in ons leven, heeft een plaatsje in dit groeiproces, het proces om te groeien in heiligheid, in één zijn met Jezus, in vrede ervaren, in vrij zijn, in compassievol, vergevend en zegenend zijn.

Over dit proces heeft, vorige week, Henk Rothuizen ook gesproken, toen hij over de zaligsprekingen sprak.

De week ervoor sprak Lans Bovenberg, ook over dit proces.

Hij gebruikte misschien andere woorden, andere taal, maar het ging over dit proces.

Het is het proces van 'heel worden' of 'geheeld worden'. Henk Rothuizen noemde het vorige week, het proces van 'mens worden'. Worden zoals je werkelijk bent.

Dat is een mooie omschrijving van 'heilig worden'.

Heilig worden betekent vooral 'heel' worden, 'gezond' worden.

'Heilig worden' heeft minder te maken met streven naar 'morele perfectie' dan je denkt. Het streven naar morele perfectie leidt bijna altijd tot schuldgevoel (en ontmoediging) – *je voldoet nooit aan de standaard*. Of het leidt tot trots – *IK doe het beter dan die en die (het leidt tot vergelijken en oordelen)*.

Schuldgevoel en trots helpen ons niet in ons groeiproces.

Paulus zegt:

Galaten 2

20ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij.

Heiligheid is dan veel meer: Christus door jou heen laten leven. *Het is een geschenk, geen prestatie.*

Heiligheid is veel meer het vermogen om onvoorwaardelijke lief te hebben.

Galaten 5

¹³Broeders en zusters, u bent geroepen om vrij te zijn. Misbruik die vrijheid niet om uw aardse begeerten vrij spel te geven, maar dien elkaar in liefde, ¹⁴want de hele wet is vervuld in één uitspraak: 'Heb uw naaste lief als uzelf.'

Roeping - we zijn geroepen om:

- Gods heiligen te zijn
- één te zijn met Jezus Christus
- in vrede te leven
- om vrij te zijn
- de vrede van Christus te laten heersen in ons hart
- te zegenen (niet kwaad met kwaad vergelden)

Al deze 6 punten horen bij elkaar. Het één hoort bij het ander. Het is niet los verkrijgbaar. Gedurende ons leven worden we gevormd. En hopelijk lukt het om een leergierige houding te hebben. Een houding die meehelpt om te groeien, om te veranderen. *Te worden, wie we werkelijk zijn.*

Onze roeping is: te worden wie we werkelijk zijn.

"God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep Hij hem."
(Genesis 1:27)

In het begin van de Bijbel staat een zegen. God schept de mens naar zijn beeld en zegt: *"het is zeer goed."* Dat betekent: nog vóór we iets gedaan hebben, zijn we al geliefd en waardevol.

Hoe vaak vergeten wij dit niet? We meten onszelf af aan onze prestaties. Heb ik genoeg bereikt? Ben ik succesvol genoeg? Word ik gewaardeerd door anderen? In die vragen klinkt de onderliggende angst: *misschien ben ik niet goed genoeg.*

We zijn geroepen om deze oerwaarheid te ontdekken: *jij bent al beeld van God.* Dat hoeft je niet te verdienen. Je hoeft het niet waar te maken. Het is een gegeven.

De weg van roeping is dus eigenlijk een weg van ontwaken. Het is het proces van steeds dieper beseffen: ik ben al geliefd, al gedragen, al waardevol. De rest van mijn leven is één groot leerproces om dat te laten doordringen in al mijn woorden en daden.

En wat voor mij/jou geldt, geldt ook voor de ander. Ook de ander is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis! Ook de ander is het waard om geliefd te worden.

'Heb uw naaste lief als uzelf' hebben we gelezen. Een hele belangrijke tekst. Het is noodzakelijk dat we ontdekken en omarmen dat we het waard zijn om geliefd te worden. Jij bent waardevol (en ik ook!).

Op hetzelfde moment hebben we het nodig om 'heling te ontvangen'. Daarom worden we geroepen om 'Gods heiligen' te zijn!! We leven niet in ontkenning, we weten dat we onze eigen butsen en deuken hebben opgelopen in het leven.

Maar die butsen en deuken is niet we werkelijk zijn. We zijn geschapen naar Gods beeld en gelijkenis!! Dat is onze diepste identiteit.

En dat geldt ook voor de ander!!

Ook jouw niet gelovige buurman is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis – ook jouw Moslim-collega is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis, enz.

Dat zie je vaak terug in de mooie eigenschappen van mensen of daden van liefde.

De belangrijkste sleutel in ons proces van geestelijke groei. *De sleutel* om te worden wie we werkelijk zijn, naar onze diepste identiteit heeft te maken met wat Paulus zegt: We zijn geroepen om één te zijn Jezus Christus.

Dat betekent dat onze basishouding er één mag zijn van verbondenheid.

"Blijf in Mij, dan blijf Ik in jullie ... zonder Mij kun je niets doen." (Johannes 15:4–5)

Jezus gebruikt het beeld van de wijnstok en de ranken. Hij zegt niet: "Doe je best om veel vrucht te dragen."

Hij zegt: "Blijf in Mij." Vrucht is geen prestatie, maar een gevolg van verbondenheid.

In onze cultuur staat autonomie hoog aangeschreven. Je moet zelf je pad kiezen, je leven uittekenen, je roeping ontdekken alsof het een geheime puzzel is die je op eigen kracht moet oplossen. Maar Jezus zegt iets anders: het geheim zit in *verbonden zijn met Hem*.

Hoe ziet dat eruit in het dagelijks leven?

Het betekent dat je je werk, je relaties, je zorgen draagt vanuit een fundament van geloof, van rust en vertrouwen. Het betekent dat je niet meer voortdurend leeft vanuit angst om te falen of verlangen om te bewijzen, maar vanuit het besef: *ik ben geworteld in de wijnstok, Christus zelf*.

De belangrijkste sleutel tot persoonlijke groei heeft vooral te maken met verbonden ZIJN.

- Neem in je dagelijks leven momenten om je "wortels" in Christus te laten zakken. Een gebed, een stilte, een bewustzijn in Gods aanwezigheid.
- Keer telkens terug naar de Bron – naar de Wijnstok.
- Maak er een gewoonte van om je te voeden met 'het goede'. Je weet zelf het beste wat jou een helpt om Gods aanwezigheid te ervaren: misschien muziek, natuur, de Bijbel, in kunst.

Als wij als gelovigen 'heiligen' worden, als wij 'heling' ontvangen, tot 'herstel' komen, dan heeft dat impact op al onze relaties. *Mensen om ons heen merken dat*. Je wordt een liefdevoller, barmhartiger, compassievoller mens. Je gaat steeds meer kijken met de ogen van Jezus. Daartoe zijn wij geroepen!

Galaten 2

20 ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij.

AMEN